

vzhůru do
kulturního dění

Celostátní setkání přátel hudby

LOUNY (jvn) - Louny se na dva dny stanou hlavním městem české klasické hudby. Ve Vrchlického divadle totiž 1. a 2. června proběhne 14. Celostátní setkání Kruhů přátel hudby. Součástí putovní konference bude i veřejnosti přístupný koncert Pražského klavírního dua, které zahraje v pátek 1. června. Na akci zaštitěné starostou Města Louny Janem Kernerem proběhne jednání Rady Nadace Českého hudebního fondu, pracovní část pokračuje neformálními setkáními a poznávacím výletem účastníků za krásami lounského regionu, vyzdvihuje propagační efekt pro Louny Hana Benešová, předsedkyně lounského KPH.

Bibi Marešová

Splněná přání a Mazec!

LOUNY (jvn) - Pohádku Splněná přání přijede do Loun zahrát čím dál oblíbenější Divadlo Mazec Bibi Marešové. Dětská přání bude plnit v lounském Vrchlického divadle v úterý 5. června. „Je to veselá a výpravná pohádka, plná živých písniček, o všestranném muzikantovi, který si pomocí svých hudebních nástrojů zhmotňuje své sny a touhy,“ popisuje Bibi děj své pohádky.

Senioři, zveme...

VRCH ČERVENÁK (ws) - Klub seniorů zve všechny seniory přátele zdravého pohybu (i nečleny!!!) na setkání na Červenáku ve středu dne 6. června od 15 hodin. „Na vrcholku se sejdem, společně domů půjdeme,“ říká o akci manažerka klubu Wilma Svobodová, která se snaží vyburcovat k aktivitě zejména osamělé seniory, a to nejen v Lounech, ale v celém bývalém okrese. Blíže informace na tel. 605 214 704.

Jak zachytit krásu krajiny

SMOLNICE (mip) - Pokud nevíte, jak nalozit s dovolenou, můžete se na Smolnici zúčastnit prázdninové školy umění. „Přijďte se učit malovat krajinu. Zdokonalíte se v malování, prožijete jedinečných deset dní s příjemnými lidmi na nově zrekonstruované faře na Smolnici,“ lákají lektoři akce, renomovaní výtvarníci. Výtvarný kurz proběhne od 20. do 29. července. Pokud máte zájem a dotazy, pište na adresu: galeriexl@volny.cz nebo volejte 775 706 023. Další informace na www.galeriexl.info

oprava

„V minulém čísle jsem v Obrazcích ze života psala o panu Jaroslavu Mildorfovi. Až dodatečně mne příbuzní upozornili, že se jméno píše německy, tedy správně J. Mühlendorf. Čtenářům i vzácnému pamětníkovi se omlouvám.“

Květa Tošnerová, autorka

Výprava do Berounské zátoky

ŠLOVICICE – Týdenního pobytu v Berounské zátocy, ve Šlovicích u Rakovníka, se v květnu zúčastnilo 40 dětí z Materské školy speciální Louny. Pobyt probíhal v indiánském stylu. Po celou dobu nám přálo počasí a „malí indiáni“, rozdělení do jednotlivých kmenů, se vůbec nenudíli.

Prokazovali své znalosti opřodě při hrách „Na stopaře“, „Na průzkumníky“ a „Na šamany“. Učili se stavět indiánské obydlí, ošetřit nemocného indiána a zdobit totem. Zúčastnili se indiánských her a slavností, kde bojovali o pevnost, vyzkoušeli pravé indiánské hry Tlachtili, Patoli a hru Na vládatora.

Každý den před západem slunce se jednotlivé kmény scházely u totemu s náčelníkem Velkým Bizonem a společně hodnotily splněné úkoly. Odměnou bylo brko z velkého ptáka Akatahua, které náčelník kmenům přiděloval. Poslední den pobytu vrcholil hledáním pokladu plného sladkostí, drobností a dárků v Berounské zátocy, plněním úkolů u indiánských žen a pasováním na „opravdové indiány.“

Domů jsme se vraceli nejen opálení a ošlehání větrem, po-

malování, s krásnými členkami a indiánským přívěskem, ale hlavně plni dojmů a zážitků. Při příjezdu před školku, kdy zazněla naše indiánská hymna, která nás

FOTO DANA PAČTOVÁ

provázela po celý pobyt, měli slzy v očích nejen rodiče, ale i my.

Velké poděkování patří rodičům, jež nám darovali sladkosti a drobnosti pro děti, dopravci p. Weissovi, ubytovateli p. Čermákovi a p. Hubáčkoví za zpracování videozáznamu z pobytu.

Dana Pačtová – učitelka a kolektiv MŠS Louny

Lounský rock díky Antikotli dospívá

LOUNY - Nedávný květnový víkend proběhla v lounské restauraci Stromovka přehlídka rockových kapel z Loun a okolí, nazvaná Antikotel 2007. Za účasti hostů z několika okolních měst si místní muzikanti načechraly peříčka a umožnili porovnat jednotlivé formace, inspirovali nastupující mládežkou generaci k vlastním pokusům a při tom královsky pobavili.

Aktuální Antikotel ukázal, co již několik let naznačoval, že dozrává generace kolem bratrů Stehlíkových a kytaristy Honzy Brabce, kteří působí hned v několika zajímavých kapelách. Navíc se vedle tradičních matadorů, jakou jsou skupiny Beruška, Paralel nebo Delta rock (více méně provozující zábavovou hudbu), objevily nové talenty, které hledají jiné cesty k vlastnímu výrazu. Takovými nadějemi jsou třeba zpěvačka Veronika Fialová, ověšená postupem do finále pěvecké soutěže Zlntalent, nebo charismatický frontman Edby.

Dospívání tahounů a jejich odchod do mimolounských škol přispěl také k odklonu od dřívě hojně zastoupeného jednoduchého punku k náročnějším žánrům – pop-rocku, autorského hardrocku, nu-metalu a jazzu. Sobota navíc naznačila jistou renesanci lounského hip-hopu (3bra3 a Lounská konekce). A i když některé soubory vystoupily jen k příležitosti, tak se jich lounskému publiku během dvou dnů představilo jednadvacet (a to nepočítám čtyři přespolní hosty), což je známka toho, že se o hudební scénu našeho města nemusíme strachovat.

Mezi tancechtivou mládeží nesmírně populární Humus Debilitae byli uvedeni nálepkou „romanticko-primitivistický fauna rock“. Jejich styl lze přirovnat k punkrocku s nádechem Hudby Praha a infantilními textyky? la Vltava. Karaben MC se představil mixem rychlopalného rapu

a tvrdých kytar, jemuž se na západ od českých hranic říká nu-metal. Je to ale jiná odrůda než předvádějí k Lounům také blízci Cocotte Minute – ti se svou těžkopádnější a melodičtější verzí téhož kdysi na Kotli začínali.

Škoda, že nebylo více rozumět angažovaným textům zpěváka Edbyho – jeden z nich byl věnován i „našemu vrchnímu klimatologovi z Hradu“. Mluvit o Berušce, produkující klasický blues-rock a rock'n'rol, a Paraletu s jeho lehce plynoucím „popbitem“, by bylo nošení dříví do lesa. Pamatuje si ještě vůbec někdo na jejich začátky?

Páteční program doplnila trochu panoptikální The Dioptrie z Kyrů s tancovačkovým bigbitem a zátecká Stolní společnost, jejíž zpomalený underground – ignorující čas a módu – je při troše soustředění moc příjemný. Lákavě vypadal i sobotní program festivalu. Jen námtkou: kapela Napapíře, hrající směsku jazzu, undergroundu a rocku, byl zárukou kvality, revival Iggy Popa příslibem zábavy a Les Symboles s „filosofickým popem“ snad mohla být příjemně překvapit. Věřme, že lounskému rocku nedojde dech. Za rok, při dalším Antikotli uvidíme!

Jan Vnouček

(Antikotel 2007, 18. až 19. května 2007, restaurace Stromovka v Lounech)

Vrchlického divadlo už prodává nové abonentky

LOUNY (jvn) - Vrchlického divadlo v Lounech oznamuje, že zahájilo prodej abonentních vstupenek na příští divadelní sezónu. Až do 8. června si vstupenky mohou vyměnit dosavadní předplatitelé. Prodej novým zájemcům pak proběhne od 11. do 30. června.

Pro divadelní sezónu 2007 / 2008 připravilo lounské divadlo opět čtyři řady předplatného, rozdělené do kategorií A, B, C a KPH. Abonmá obsahuje představení, které hýbou současným českým divadlem. V předplatném řady B diváci uvidí odpočinkové komedie s populárními hereckými tvářemi. „Céčko“ si oblíbili všichni, kteří vědí, že klasika nestárne. A 34. koncertní sezóna

Kruhu přátel hudby zahrnuje devět koncertů klasické hudby, včetně oblíbeného Cyklu koncertů pro dva klavíry.

Předplatitelé Vrchlického divadla ušetří výrazně za vstupné a získají stále místo v hledišti. Blíže informace o předplatitelském plánu v červnovém Divadelním měsíčníku a na www.divadlolouny.cz.

Josef Ševic Moji milované...

*Když půjdu spát,
nechám si o Tobě zdát.
Jak si mladá byla,
hned jsi se mi zalíbila.
Bylo to na bále,
i když si neměla korále,
mně ses líbila.
Nikdy se nemračí
a mám ji nejradši.
Stále něco děláme,
a když nemůžeme,
tak si sedáme.
O ledačem si povídáme...
I když to někdy lehké nebylo,
nám se spolu líbilo.*

FOTO RODINNÝ ARCHIV

Díváte se do tváře manželů Miloslavy a Josefa Ševicových. Ženich se narodil v Žerotíně 20. května 1932. Celý život pracoval v zemědělství. Dělal těžkou práci a ještě doma se točil kolem domácích zvířat a záhumníků. Ještě nyní by rád pomáhal bratrovi, který podniká v zemědělství v prvovýrobě, ale zdravotní stav mu to příliš nedovolí. Nemůže chodit jinak než se dvěma holemi. Duševně je však obdivuhodně svěží a o všechno se zajímá. Hodně čte a začal psát básničky. Tahle je o naší babičce. Rodičově letos v dubnu oslavili čtyřicet šest let společného života.

Našemu drahému dědečkovi k jeho májovým pětasedmdesátinám všichni přejeme hlavně zdravíčko, lepší nohy a samozřejmě ještě hodně šťastných let.

Syn Josef a dcera Miloslava s rodinou

dopisy

To podle mne není rasismus

Reakce na úvodník Perličky, hvězdy, kvítiky (SH 20/2007 ze dne 16. května):

„Bydlím v Postoloprtech od narození a bývala jsme na naše městečko pyšná. Věřte, že zde bylo hezky a „cikánských“ rodin tu žilo ve vši početnosti vždy víc než jinde. Rasismus tu nebyl a není. Proč se v anketě neobjevila zmínka o tom, že lidem (tém otevířeným či latentním rasistům) vadí vietnamská komunita? Protože žádný problém nepředstavují, protože je většina z nás obdivuje za jejich pracovitost a za to, jak k ní vedou svoje děti. Možná by stálo za to, podívat se do slovníku, co tento pojem vůbec znamená.“

To, že spousta dotázaných uvedla jako problém našeho města nepřizpůsobivé lidi, je názor, nikoliv projev rasismu. Názor, pod který se podepíše, troufám si říct sto procent obyvatel, nevýjimaje slušné „cikány“.

Nevím, jestli v Postoloprtech budu bydlet celý život. Ale teď tu žiju a vychovávám svoje děti. Nechci, aby žily ve schizofrenním světě jako my, když jsme vyrůstali, kdy se doma smělo říkat něco jiného než na veřejnosti. Chci, aby se nebály říct svůj názor a uměly věci pojmenovat pravými jmény.“

Stanislava Mrázová, Postoloprty

Jak jsem si v AAA koupil auto

„V březnu jsem naboural auto a potřeboval jiné. Potřeboval jsem jezdit do práce a času moc nezbyvalo. Proto jsem se rozhodl vyzkoušet „renomovanou“ firmu.“

Návštěva v AAA auto Chomutov byla poměrně příjemná, obratný prodejce pomohl vybrat ten správný vůz, administrativní úřednice nám vyřídila úvěr a ještě týž den jsem jezdil v novějším. Radost však netrvala dlouho. Nejprve jsem si povšiml, že nejdou elektricky seřizovat zrcátka a že z chladící teče olej. Řekl jsem si, že to nic není, vždyť mám auto garanci, certifikát, kupní smlouvu, předávací protokol, havarijní pojistku a ještě jsem si připlatil navíc 2700 Kč pojištění elektrických a mechanických částí vozu od společnosti Car Life. Asi nějaká maličkost.

Pak však přišlo nemilé překvapení. AAA auto mi sice vzorně manažersky, ale přece jen neuznali reklamaci. Neuspěl jsem ani u pojišťovny. Prý závada vznikla až po koupi. A to jsem toho moc nenajezdil. Navíc se ukázalo, že to nebyla maličkost. Takové vadné turbo od diesellového motoru vyjde přibližně na 35000 Kč. Snaživý pracovník AAA auto mi zavolal, že mi sežene náhradní díl za 10000 Kč, protože mu je líto, že nejsem spokojen. Rád jsem nabídku přijal. Když jsem zaplatil, tak mi s úsměvem řekl: „Díl je přesně podle VINu vašeho vozu, můžete být bez obav“. Radost vydržela asi půl dne než mi opravna řekla, že díl do mého motoru nepasuje. Díl mi nikdo nevyměnil a ani nevrátil peníze. Smutnou tečku přineslo zjištění, že dodavatel auta neví kód k rádiu, které se mi resetovalo z důvodů opravy, pročej ž nelze používat.

Osobně bych asi nikomu nedoporučil navštívit tento autobazar, leda že bych věděl o někom, kdo se chce nechat mermocí oklamat a okrást zároveň. Tím nechci odrazovat této „všehoschopné“ firmě další zákazníky, ale moje zkušenost je taková. Případní spokojení zákazníci nechtě prominou.

Možná by mohl existovat ještě někdo další, kdo dopadl podobně, a tak si říkám jaké by to bylo, kdyby se poškození zákazníci spojili a podali třeba hromadnou žalobu. Třeba by si dali příště pozor.“

Ing. Ivo Kraus, Louny

Nondum omnium dierum sol occidit

„Díky péči a iniciativě Ing. Miroslava Földese a MUDr. Ladislava Vencla se uskutečnilo setkání maturitního ročníku 1957 lounského gymnázia – tehdy jedenáctileté střední školy. Radost ze setkání zkalila neúčast spolužáků, kteří se bohužel již žádného setkání nezúčastnili.“

Smutným bylo i zjištění, že z žijících panů profesorů se nezúčastní ani manželé Kaluginovi, ani manželé Formanovi. Právě pan profesor Leonid Kalugin byl třídním profesorem „běčka“!

Když jsme se vyrovnali s neveselými skutečnostmi, přešly vzpomínkové rozhovory na události veselejší, na prohlídku historických fotografií. Místy došlo mezi bývalými spolužáky i k řešení pradávných sporů, které ještě pocházely ze školních lavic a nebyly vzájemně vysvětleny. Nastala chvíle loučení. Nyní už za rok? Latinské přísloví praví: Nondum omnium dierum sol occidit! Ještě nezapadlo slunce všech dnů! Kéž by to pro nás platilo ještě hodně dlouho!

Škoda, že jsou kolegyně a kolegové, kteří srazy ignorují. Jsou i taci, o jejichž současném pobytu a působení nám není nic známo. A byli to vynikající členové našich tříd.“

Karel Šedivý

V ročovské škole je krásně

„K svátku matek jsem byla spolu s dalšími maminkami pozvána do ročovské školy na besídku. Děti měly připravené pestré pásmo písniček, básniček a veselých scének, které je paní učitelky pečlivě naučily. Akce probíhala s radostí a nadšením, všichni jsme byli dojatí. Na závěr byly pozvané ženy obdarovány květinou a perníkovým srdíčkem, které děti vlastnoručně upekly a nazdobily. Od té doby, co do zdejší školy nastoupila nová paní ředitelka Jana Citová, jež bere svoji práci s nadšením a láskou, se zde podobné akce pro děti a rodiče pořádají často a s úspěchem. Je vidět, že tyto děti rády chodí do své malé školy, která je vybavena novou moderní technikou. Mládež se věnuje hodně zájmovým kroužkům, sportu, kultuře. Jistě je výhodou, že pro menší počet dětí ve třídě se lépe pozná charakter, talent a sklon žáků a paní učitelky si s dětmi lépe rozumí, než v plných třídách městských škol, kde je i 30 dětí najednou. Kdysi do ročovské školy ráda chodila i moje babička, maminka i tři děti.“

Milena Liptáková, Úlovice

Tón udávali přespolní

„Ve sváteční den jsme přijali pozvání manželů Varhaníkových do Libochovic na výstavu bonsaí. Lidé se divili, vždyť přší. A co! My přespolní jsme se sešli a vyrazili (Postoloprty, Lipenec a Košnice nad Ohří). Po návštěvě krásné výstavy jsme pěšky pokračovali na Peruc. Cestou nás vítaly kvetoucí sasky lesní a modře zářící vítd. Na závěr jsme se občerstvili na Peruci. Nakoukli jsme do hospody u kostela, ale tam se nám nelíbilo. Zvolili jsme podnik proti škole a dobře jsme udělali. Tamní svíčková byla prostě vynikající!“

Milan Zelenka, Postoloprty